

CENA lista: U preplati za čitavu god. K 48—, za polugodište K 24—, tromesečno K 12—, mesečno K 4—. U maloprodaji 16 hil. pojedini broj. OGLASNI prihodi se u upravi lista na trg. Cestova 1. Tisk. Jos. Krmpotić.

HRVATSKI LIST

izlazi svaki dan u 8 sati jutro.

Vlasnik i izdavač dr. Lovro SCALIER, odvjetnik, Pula, ulica Carara 5. (Narodni Dom). Uredništvo: Sijanska ul. 24. — Odgovorni urednik Ivan MARKON, Pula. — Rukopisi se ne vraćaju. Cok. rač. aus. post. št. 26.795.

Godina IV.

U Puli, četvrtak 14. novembra 1918.

Broj 1203

Vive la France!

Jugoslavenska štampa javlja o sjajnom dočeku, što su ga Jugoslaveni na Reci priredili mornarici velike Francuske. Veštinstvena povorka od 25.000 ljudi, sa 500 hrvatskih, srpskih i slovenskih zastava, a na čelu s francuskom zastavom krenula je došljacima ususret. Pred palacom velikoga župana svrstali su se sokolaši, gospodjice i devojčice u narodnom odelu, spremne da dočekaju francuske časnike sa cvećem. U automobilu Narodnog veća primili su sokolaši francuskog zapovednika pred kancelarijom vojnog odsjeka i otpretili ga u palatu i pod barjancima u palaču velikog župana. Klicanju Francuskoj, Jugoslaviji, Slobodi nije bilo kraja, kad je auto stiglo među sveitnu. Gđjica Račićeva pozdravila ga je francuskim jezikom i predala mu kitu cveća. Krasan je bio devojački kružok u narodnom odelu (gđjice Račić, Trbojević, Božina, Bolelić, Kurtini) obaviti francuskom zastavom. Dočekale su ga pod trijemom pred samim ulazom. Komandant se je gđjici Račićevoy toplo zahvalio. U pratnji naših mornaričkih časnika (fregatnog kapetana Dvorskoga) i nekih odbornika Narodnog veća pohrlio je velikom županu u gornji sprat luksurijozne palače.

I mi smo jučer tu dočekali novo brodovlje francuskih saveznika. Na jednom francuskom razaraču prispeo je u Pulu francuski admiral Fatoh. U večer unišla je u luku francuska oklopnača „Condorcet“, a danas dolazi admiralska ladja „Edgart Quivet“. Nu mi im tu u Puli nismo mogli

prirediti onog dočeka, koji su im priredili na Reci. Mi se tu nalazimo opet u velikoj vojničkoj mašineriji, koja radi, i u toj mašineriji mi se više nikako sigurnima ne osećamo, nama su koraci nesigurni, misli su nam bojazni, sanje pune kletih slutnja.

I ne mogavši da francusko brodovlje dostojno dočekamo, mi, u ime sviju, u ime onih stotina hiljada istarskih Jugoslavena, koji sada nestrpljivo snažaju udes pučanstva okupacionog područja, nu koji čvrsto veruju u pobjedu pravde, kličemo iz dubine duše i iz celoga srca: „Vive la France!“

Živela Francuska! Da živi plemeniti narod francuski, francuska republika, francuska demokracija!

Englezi u Puli.

Jučer je stigla u Pulu engleska ratna ladja „Lowestoft“ s engleskim admiralom Kelley. — Amerikanski admiral, koji nas prekjucher poseo i o nama uzeo opširne informacije, imenuje se Bullart.

Zanimanje Francuza za pitanje pripadnosti Jugoslavenskih spornih područja.

Narod, koji je dao utočišta srpskoj braći, kad su pred surovom i oholom tentonskom silom morali ostaviti domovinu Srbiju, i uteći se Francuskoj, prati sa simpatijama i velikom naklonošću nastojanje Jugoslavena za ujedinjenjem svih jugoslavenskih pokrajina i krajeva u Jugoslaviju od Soče do Vardara.

Čija je Istra?

Rezultati izbora u Istri za austrijsko carevinsko veće pred 11 godina (godine 1907.)*

Table with 3 columns: Izborni kotari, Talij. (Italy), Jugosl. (Yugoslavia). Rows include Buje-Pirano-Kopar, Montona-Parenzo-Rovigno, Pola-Lussinpiccolo, Castelnuovo-Capodistria, Pinguente-Plisno-Albona, Volosca-Cherso-Veglia, and Totale.

Pred 11 godina, god. 1907., kad se u Istri politički živelo u znaku saveza Austrije i Italije, i talijanski živalj bio takodjer na sve moguće načine na štetu slavenskog uzdržavan i protežiran, kad su se talijanske škole osnivale u mestima i selima, gdje nije bilo a ni sada nije ni jednog Talijana, obdržavali su se izbori za Carevinsko veće u Beču. Prema kompromisu s Talijanima razdijelilo se izborne kotare tako, da su tri kotara pripala Jugoslavenima a tri Talijanima.

Nu kad promotrimo brojke rezultata tog izbora, naći ćemo da je razmer glasova u talijanskim kotarima ovaj: 17.020 Talijana : 11.067 Jugoslavena (dakle u sva tri kotara ukupna većina od 5933 glasa). U jugoslavenskim kotarima jest pak razmer ovaj: 20.455 Jugoslavena : 3764 Talijana. Jugoslavenska većina iznosi dakle 16.091 glas, dok je u talijanskim kotarima talijanska većina iznosila samo 5933 glasa.

* Results, wen 11 years ago (1907) at the election for the Austrian parliament (the „Reichsrat“) Resultat des election faites en Istrie avant 11 ans (en. 1907) pour la chambre des deputés Autrichienne (le „Reichsrat“)

Istra je jedna celina. Nju se deliti ne može. Ona je geografski jedan kompakt, čije raskomadnje značilo bi baciti u još veću bedu rastrgane delove. Narodnosne se granice povući ne mogu. O narodnosnom razgraničenju vredi ova lepa uspeoredba nekog slovenskog političara: Istra je kao sukunja koja ima nekoliko lepih dugmeta (botončica) na sebi. Sukunja to je cela zemlja. Botončiči su gradovi. Sukunja je jugoslavenska, botončiči su talijanski. Sva polja, putevi, reke i morska obala u rukama je našega naroda, koji tu zemlju obradjuje. Gradovi su talijanski, nu gradovi su u osamljeni obično u čisto jugoslavenskoj okolici. Tako je s Pulom, tako je s Vodnjanom, Rovinjem, Porečom i Koprom. Gradovi bez okolice i bez zemlje živeti ne mogu. Ostaje jedini izlaz: ili cela Istra mora pripasti Jugoslaviji ili Italiji.

Treba da se glasuje, da narod odlučuje kamo će, da pučanstvo Istre odluči pod čije će okrilje pripasti.

A glasovanja mi se ne bojimo. Razume se, glasovanja uz slobodnu volju naroda, a nipošto pod pritiskom bajuneta.

„Hands off“

„Hands off“ — „Prste k sebi“, doviknuo je, u prošlom stoljeću, glasoviti engleski državnik Gladstone, branići slobodu balkanskih naroda.

„Prste k sebi“, kličemo i mi naša svima Talijanima, koji bi hteli našu Istru. Istina je, da su najnovija „osvajanja“ Hrvatsko-slovenske Istre po talijanskoj vojsci privremene naravi, a zadnju će se rec čuti na mirovnom kongresu, odnosno u velikom onom času kad narod bude pozvan reći svoju, hoće li nam pod kraljevину Italiju ili će u svoju slobodnu republiku Jugoslaviju.

Istina je s druge strane da je mnogima potpunom završilo u glavi, te se već smatraju kao plemići Istre!

Na sve provokacije s protivne strane mi moramo odgovarati dostojanstvenim mirom i hladnokrvnošću. Naša stvar dobro stoji, s nama su istina i pravica a ove moraju pobediti.

Pouzdamo dakle napred do skorog svršetka i konačnog uređenja naše narodne stvari.

Po službenoj statistici god. 1910. bilo je u Istri koncem prosinca iste godine 386.260 stanovnika a od ovih samih državljana 373.381.

Po narodu bilo je Hrvats 182.963, Slovenaca 55.795 — dakle Slavena ukupno 238.758; Talijana 145.525. Nešto preko 7 hiljada Nemaca i ostalih.

Obzirom na teške prilike u kojima se nalaze naš narod u Istri; na činjenicu da je bilo mnogo hrvatskih općina s talijanskom upravom, na preticaju vlade itd. odveć je jasno da je ova situacija

stika nama na škodu sastavljena, te da se može mirne duše računati da u Istri živi najviše 100 hiljada Talijana, dakle ne punih 27 posto pučanstva Istre, dočim našeg naroda ima najmanje oko 265 hiljada, to jest 71 posto.

Uvažiti se mora takodjer da spomenuti Talijani ne žive kompaktno u nepretrgnutom zemljištu, već razasuti po raznim točkama Istre, pravim oazama ured slavenskog sveta.

Takozvana geografska Istra, naime politički kotari Kopar, Pazin, Poreč, Pula i grad Rovinj, o kojoj su se hvastali naši Talijani da je u većini talijanska (takova je izgledala po nebuvaljućoj statistici god. 1880. sa tebože Talijana 103.678 a Slavena samo 97.351!) premda je, kako spomenuto, i zadnja statistika nama na škodu, ima uvek i po ovoj statistici većinu Slavena, naime 141.235, a Talijana 135.167, — točnije Slavena preko 175 hiljada a Talijana nešto ispod 100 hiljada. U ostalom pako delu Istre živi isključivo naš narod, oko 90 hiljada duša i nešto malo Talijana.

Iz ovog kratkog pregleda može svaki, pa i bio inorodac, ako je ma iole pošten čovek i pri zdravoj pameti, zaključiti, je li ili nije li naša hrvatsko-slovenska Istra zrela za našu Jugoslaviju.

Tko pako od nas Slavena samo za čas promislil na sve teške i duge godine, na sve žrtve i progonaiva, na sva neposliva mučeništva našeg naroda u dugoj i ljutoj borbi za svoju egzistenciju — kad promislil na kolecu na dugu i krvavu Golgotu, do koje ga dovedoše oni, koji plijani silom, izazvaše ovaj strahoviti rat, sa užasom moram promisliti što bi bilo od siročice Istre, da se nebi mogla uz ostale svoje posestrime razvijati u krilu slobodne Jugoslavije.

Mi koji znamo za naše Talijane, znamo dobro koliko ima među njima čistokrvnih Talijana i koliko slavenskih izroda. Nego ipak kad se ti ljudi hoće nazivati Talijanima, te u talijanskom jeziku i duhu uzgajaju svoju decu, i mi ćemo ih kao Talijane priznavati. Sa svim tim ih je premalo e i glavno je i odlučujuće, kako prije spomenuto, da ovi naši Talijani živu rastrkani amo i tamo po Istri, kao što je i Trst jedna sasna nešto gušća točka Talijana, podpunoma izolirana od ostalog talijanskog sveta, dok se jugoslavenstvo neprestano širi na jednom kompaktnom zemljištu od Trsta dalje sve do granice s Grčkom.

Ludo je stoga i pomisliti da bi Trst i Istra mogli pod Italiju, kad u ovim zemljama stanuje u ogromnoj većini naš narod a i ono nešto Talijana je razasuto po raznim točkama.

Nije pako niti za Talijane časno, koji su se borili u svoje vreme da se oslobode od nemačkih vlada, da baš oni sprave pod sobom tuđi narod, koji bi k njima u isti odnošaj stupio kao i Venecija i Lombardija prema staroj nekadašnjoj austrijskoj vladi i koji bi takodjer njima, kao što su oni u ono vreme Nemcima morali neprestano vikati: „Fuori lo straniero!“

Poseb Istre i Trsta sa strane Italije bio bi večni kamen smutnje, bila bi ovo klica skorog novog rata, a upravo sada se ide za tim da se rat za dugo i dugo zapreči.

Mnogo nas je poginulo. Mnoge zadobljene rané ne će tako brzo zaceliti, ipak klonuti ne ćemo.

Vera u Boga i narodnu budućnost tako je tvrda u nama, da podnoseći stolčkim mirom sve naše boli, pouzdano gledamo unapred, i predviđajući skoru zoru slobode, dovikujemo svim našim neprijateljima:

Proč će dani iskušenja, Al vas više biti ne će!

Tresićevo pismo s Krfa.

Fregatni kapetan francuske mornarice Duran de Viel donesao je na Reku sa sobom pismo našeg delegata kod srpske vlade g. Tresić-Pavičića, koga su — kako je poznato — sa dva druga radiotelegrafski pozvali. Clemenceau, Lord George i Orlando. Zapravo su dva pisma: jedno za rečko-sušacko Narodno veće, a drugo s mnogim aktima za centralno Narodno veće SHS u Zagrebu. Iz pisma za rečko-sušacko Narodno veće zabiježio je izveštitelj „Prim. Novina“ odmah ovo: „Počl će nam za rukom spasiti čitavu našu ratnu mornaricu, do najmanjeg čainca. Naša će domovina izići neokrnjena iz ove teške kušnje. U tom pogledu umiruje narod i kaže mu, da će mirovni kongres sigurno radikalno promeniti londonski ugovor. Sve simpatije Francuza, Engleza i Amerikanaca na našoj su strani. Ovde smo dočekali bezprimernom ljubavnošću, bezpamtio mnogo važnih stvari, koje sa nama u prilici.“ Najvažniji pozdrav svoj braći na Reki i Sušaku. Dr. Tresić-Pavičić.

Pitanje pomorske zastave rešeno.

Reka, 12. Danas je u 10:30 sati pre podne posetio talijanski admiral g. Rainer velikog župana dr. Lenca i prema uputama iz Rima predložio vladi Narodnog veća SHS, da se pitanje pomorske zastave reši ovako:

1. Brodovlje kratke plovidbe i to uz Istru do Premonture, uz kvarterske otoke i uz hrvatsku obalu do Karlobaga ima kao znak pripadništva da nosi na krmi hrvatsku zastavu, a na velikom jarbolu belu zastavu. Salvakondukt za to brodovlje nije potreban.

2. Brodovlje, koje plovi preko gore spomenute zone, mora imati salvakondukt od vlasti, koja drži blokadu (sada slučajno od Italije), zastave na krmi nikakve, osim bele zastave na velikom jarbolu.

Reka, 12. Veliki župan dr. Lenac podnio je odmah telefonski predlog vladi Narodnog veća SHS. Predlog je sa strane vlade primljen te se prema tome nastavlja današnjim danom sa svim redovitim plovidbama.

Česká Hlídká.

Delegāti „Ú. P. V. Č.“ do Rjeki a Záhřeba Dr. Fiša a Ing. Hek vratili se 12. t. m. motorovými člunem ze Rjeki. Na základě vyjednávání s podpluk. gen. štábu Teslícem, zmocněncem operativního oddělení „Národní Veća“ v Záhřebu, byl českému vojsku zaručen volný průjezd se zbraní a soukromým majetkem přes Rjeku, Záhřeb, Velkou Kaniži, Šoproň a Prešpurk (Město Wilsonovo) domů.

Prešpurk jest již obsazen českým vojskem a podléhají tudíž odtud transporty již nařízením československé vojenské správy.

První transportní loď „Sirena“ očekávána byla na dnešek v noci a patrně je již v Pulji.

Delegāti naši přinesli tyto zprávy:

V Čechách je úplný klid a bezvadný pořádek. Ceny všech spotřebních předmětů klesly již na polovinu cen předrevolučních. Mnoho zásob dosud zatajovaných přichází nyní na trh, takže nikde není již bídy a nedostatku.

Gen. ředitel Živnostenské banky Dr. Preis uzavřel v Paříži se syndikátem amerických bank příjku za podmínek tak příznivých, jak ani delegāti (Dr. Preis, Dr. Kramář, Klofáč, Haberman) sami neočekávali. Finanční a hospodářská situace státu československého bude následkem toho, dle slov poslance Habermana přímo skvělá. Měna zavědena bude franková.

V Uhrách Banát a Bačka obsazena jest vojskem srbským, Mezinutí vojskem Jugoslaviie, do Sedmihrad vtrhlo vojsko rumunské a Slovensko obsazeno jest pluky českými.

Inženýři a technické hlasy se v Poradní kanceláři československé, hotel „Central“, přiznávají právo, jedná se o založení volného sdružení, jehož prozatímni program je vyložen v kanceláři.

Zprávy z vlasti. V uzavřeném území konají Němci schůze, jichž resoluce vyslovují se jednomyslně pro připojení k československému státu. V Karlových Varech, Děčíně a jinde v německých městech jsou u vlády československé národní výbory.

Všechny ceny klesají. Potravin je dosti. Mimo několika výtržností na severu Čech, vládně všude klid. Východní hranice Československa je vymezována pohraničními komisemi českými a maďarskými. Zabírá Košice a na jihu sahá k Dunaji.

Československá kolonie v Terstu se organizovala podobně jako my v Pulji a byli to zase Češi, kteří v prvých bouřlivých dnech pevnou vlastní disciplinou dovedli zachovati pořádek a zabrániti drancování skladů. — V Itálii nalézají se přes 60.000 československých legionářů. Tito budou teprve ve 3 nedělích vypravěni do vlasti.

V dopravní kanceláři hotelu „Central“ jsou vyloženy přihlašovací archy pro jednotlivé transporty. Členové nezahrzených vojenských a námořních štábů se mají do těchto archů zanést.

* Car Karlo odrekao se prestolja. Beč, 12. Car Karlo izdao je proglas u kom veli: Odkako sam zaseo na prestolja, bila mi je želja, da izvedem narode iz strahote rata, za koji ja nisam kriv. Prozet danas kao i prije nepokoleblivom ljubavlju za sve svoje narode, neću da moja osoba bude zapreka za njihov razvoj. Odrice se svakog udele u državnim poslovima, te ujedno rešavam službu koju austrijsku vladu. Sreća mojega naroda bio je uvek moj cilj. Samo je nutarnji mir, kadar da vida rane, što ih je zadao rat.

* Zadrža sednica bočkog parlamenta. Beč, 12. Predsednik je zastupničke kuće iznio danas predlog da se sednice odgode i da se odredi buduće zasedanje. Carstvo je — reče — palo i zastupničke kuće nemaju više nikakvih zadataka. Austrije više nema, Predlog je prihvaćen.

* Dolazak srpske vojske. Zagreb, 12. Danas je stiglo u Zagreb 1000 momaka redovite srpske vojske. — Solunsko zapovedništvo antantne vojske ima da se prema određenom planu odseli na Reku.

Iz slobodne Jugoslavije.**Položaj u Dalmaciji.**

Tršćanska „Edinost“ prima iz Zadra ovaj izveštaj: Položaj u Zadru i takodjer po zemlji postaje uvek neprijatnijim. Čim dalje tim gušće pojavljuju se nemili događaji. Istina je dođuše i mora se priznati da su talijanske oblasti i vojništvo veoma uljudni, nu narod ipak oseća nad sobom tuđi pritisak i postaje čim dalje tim nezadovoljniji i neustrpljiviji. Zadarski zapovednik izdao je naredbe, u kojima najavljuje, da ostaju u kreposti svi dosadašnji zakoni, te da takodjer nadalje vrede sve odredbe, koje su vredile do sada, da će takodjer odsad ostati na svojim mestima svi dosadašnji organi, koji će takodjer nadalje opravljati svoje poslove, kako su ih opravljali do sada; ali narod, koji hoće svoju vlastitu slobodu i nezavisnost na svojoj rodjenoj zemlji, oseća u zasedateljima tuđe gospodstvo i nikako se ne da umiriti glede svoje sudbine. Posredovanjem najupitnijih narodnih muševa jedva jedvice može se zaprečiti da ne provali ljudsko nezadovoljstvo. Jedino, čime se daje narod utešiti, jest činjenica, da preko Bosne dolaze u zemlju srpske čete, koje će preuzeti uzdržavanje mira i reda. Uostalom narod hrli silno da se prikloni za narodnu obranu.

Položaj u Hrvatakoj.

Iz Zagreba javljaju, da je u samom glavnom gradu kao takodjer po celoj zemlji uspostavljen mir i red.

Srbi dolaze na Reku.

Iz Zagreba se javlja, da su Srbi obećali narodnom veću SHS po kurlru, koji je stigao u Zagreb, da će poslati brod sa živčevom na Reku. Brod će ostati na raspolaganje Narodnom veću SHS. Istodobno pošlaće onamo takodjer odeo vojske, s kojom će raspolagati Narodno veće. Javlja se takodjer, da će se redovite srpske čete postaviti na raspolaganje narodnom veću, da budu do potrebe u onim krajevima, koje su zaposeli Talijani.

Vojnička imenovanja u Bosni i Hercegovini.

Za zapovedajućeg generala u Bosni i Hercegovini imenovalo je Narodno veće SHS podmaršala Teodora Bekića, koji je ujedno zapovednik sarajevskog vojničkog okružja. Za zapovednika mostarskog okružja imenovan je generalni major Adam Durman, za poglavicu generalnog stožera u Sarajevu pukovnik Dragutin Coban, a u Mostaru podpukovnik Branko Stajčić.

Domaće vesti.

18 slavenskih radnika otpušteno od letalačke stanice pod firmom nematva. Naša nova talijanska uprava uvela je poseban način, kojim kuša osloboditi se Slavona. Na letalačkoj se stanici otpustilo 15 Slavona i 3 Nemca, te ih poslalo na lučki admiralat sa pismom, u kojem je stajalo, da se ovih 18 „Nemaca“ mora bezodvlačno otpustiti. Imena otpuštenih su: Horvat Ivan, Sonnweber Franjo (Slovenci), Svoboda Josip (Poljak), Kagel Marija (rođena u Pulji, poretlom Slovenka), Kovač Ana i Kovač Federika (Slovenke), Zita Josip (Hrvat iz Bosne), Kotnik Alojz (Slovenac), Sykora Karlo (Ceh), Hengster Ivan (Nemac), Hoppel Angel (Nemac?), Mlinovski Vladimír (Ceh), Kampaš Gregor (Slovenac), Bregant Ivan (Slovenac), Potočnik Fran (Slovenac), Sykora Franjo (Ceh), Nikpati Vilim (rođen u Pulji, poretlom Slovenac), Halbritter Karlo (Nemac). To su imena radnika, od kojih je većina tamo na radu po više godina, a medju njima jedan Svoboda, koji tamo služi 33 godine. Najpre moramo najodlučnije da prosvedujemo protiv načina, na kojem se nova oblast, koja je samo po nalogu antante imala da zaposedne Pulju, a nipošto da tera kojekakvu politiku, kušala, da istera naše ljude iz grada Pule. U drugo prosvedujemo protiv otpuštanju radnika bez razlike narodnosti. Rači toga tražimo, da se ovi radnici bezodvlačno opet prime u posao. Stvar će biti saopćena Narodnom veću u Zagrebu, da informira ostale antantne vlasti, kako se ovde provadja njezini nalozi. Dozvoljavamo si napomenu, da ako smo se kroz godine uz najteže prilike borili protiv austro-ugarskom ropstvu, nećemo ni drugomu da dozvelimo, da nas tlači.

Medju radnicima u arsenalu vlada uzrujanost. Sire se glasine, da će se sve radnike, koji ne pripadaju Pulji, otpustiti iz arsenala. Pošto imade ovde silan broj radnika, koji ne pripadaju toj općini, ali imadu sve svoje u gradu i kućicu i ognjište, bila bi takva drakonska mera uprave neoprostiva; te se nebi dala ničim opravdati. Mi se nadamo, da su

ove glasine neosnovane, a to tim više, što nijedna oblast nema do sklopljenja mira pravo, da otpušta radnike iz puljskog arsenala, o kojemu će mirovna konferencija odlučiti, komu će pripadati.

Odbor jugoslavenskih žena pozivlje svaku domotku, da pristupi ovom odboru. Nesreće biti žene, koja se nebi postavila u ovom teškom vremenu uz bok onih muševa, koji neumorno rade da pripomognu osnutku naše Jugoslavije. Prijaviti se može svaki dan od 6—7 sati na večer, u prostorijama Citaoice u Narodnom Domu.

Kitite vaše kuće našim zastavama. Svaki naš rodoljub mora da izvise našu narodnu zastavu na svojoj kući, da time pokažemo, da nas ima u velikom broju. Narodne zastave deliče odbor jugoslavenskih žena, čim budu iste gotove, zato se pozivlje sve gospodje i gospodjice, koje bi bile voljne po koju zastavu sašiti, nek se obrate na Odbor jugoslavenskih žena u Narodnom Domu od 5—7 sati na večer, kao i oni, koji žele imati zastavu, a mogu je sami sašiti, neka se isto tako prijave i time olakote posao odboru.

Austrijske marke bez vrednosti. Poštanski i brzozajni ured u Pulji saopćuje danom 13. novembra 1918: Austrijski se poštanski biljezi i ostale poštanske vrednote moraju danom 13. t. m. povući iz prometa i nesmiju se više prodavati. Posednici moraju te poštanske biljege i vrednote zameniti kod blagajne poštanskog ureda, Pula I.

Milodari za hrvatske škole u Pulji. Preko uprave našeg lista, položili su braća Česi i Slovenci svotu od K 277— sakupljenih, na tvrdjavi „Mali Brioni“, prigodom proslavljenog večera dne 9. novembra 1918. Darovateljima budi srdačna hvala.

Hrv. gimnazija i žensko učiteljsko u Pazinu odgadjaju obuku. Po nalogu Odbora Narodnog veća SHS u Pazinu na hrvatskoj gimnaziji i ženskoj učiteljskoj školi u Pazinu odgadjaju se obuka na neizvesno vreme.

Odbor jugoslavenskih žena primio je prigodom prodaje razglednica za Narodno veće K 47—, a darovaše: po K 10—: Dr. Drimel; po K 6—: Matulović Ante, Ing. Matka; po K 5—: Ing. Beck; po K 3—: Snajdar Leopold, Jefabek; po K 2—: Reitar, Jusopp, Man, Ing. Rz., Ing. S. J.; po K 1—: Samstag Vilim, Tilleček, Janoušek, Danjek.

Odbornici jugoslavenskog sokola poslovaće u dvorani Narodnog doma otraga, svaki utorak, četvrtak i subotu od 5—6 sati posle podne, gde može svak pristupiti da se učiani, a oni koji su se učlanili, da plate članarinu. Članarina je K 2— mesečno. Okupimo se svi do jednoga, oko našeg do sada potlačenog Sokola.

HERMA PAHLER

ROD. RANDIC

PACERNIS

GUSTAV PAHLER

VENČANI.

PULA, 13. NOVEMBRA 1918.

Mali oglasnik

Sposobnog tajnika traži Općina Močenice. Nastup službe po dogovoru. U ponudi valja naznačiti sadašnje službovanje i plaću, koju se zahteva.

U trgovini pokustva, Pil. Barbačić,

u Sikanskoj ulici,

prodaje se novo pripelo pokustvo.

Prvi posredovni**ženidbeni ured**

Zagreb, Illica 7.

Imade na izbor iz vrlo otmenih i imućnih krugova brojnih ženidbenih partija, obojog spola. Informacije besplatne.

Oglasujte

u „Hrvatskom Listu!“

Radi raspuštanja činovničkog uniformiranja održava se tamo rasprodaja svih predmeta za toaletu, galanterijske robe i ostalog. Rasprodaja u radne dane od 9—12 sati pre podne i od 2—5 sati posle podne.

Kreditno i eskomptno društvo

PULA, trg Cusloza 45

prima u pohranu novac uz najviši mogući kamatnjak, te isplaćuje uloške po dogovoru, bez obzira na ratno doba u svakoj visini.

Uredovni sati:

od 9—12 pre i od 3—4 i posle podne.